



בפני בית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוט מטכ"ל

בפני: סא"ל שחר גרינברג - סגן הנשיאה

(ע"י ב"כ, קמ"ש יצחק אלמו)

המבקש: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, סגן ורוניקה ליטבינוב)

המשיב: ח/XXX טוראי י' א'

ה ח ל ט ה

1. נגד הנאשם, טוראי י' א', הוגש כתב אישום ביום 26/10/18, בגין עבירה של היעדר מהשירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בגין כך שנעדר מיחידתו, מיטב מתגייסים XXX, מיום 21/08/16 עד יום 24/10/18, קרי במשך 795 ימים.

2. עם הגשת כתב האישום נגד הנאשם, ביקשה התביעה כי בית הדין יורה על הארכת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

3. ההגנה התנגדה לבקשת התביעה, כאשר עיקר טיעונה של ההגנה נעוץ בכך שלנאשם היה רישום פלילי עובר לגיוסו, אשר היה מביא לפיטוריו מן השירות ממילא, זאת על פי הקריטריונים הקבועים ב-"פק"ל לטיפול באוכלוסייה בעלת רישום פלילי" של מיטב, אליו הפנתה ההגנה, לפיו עלה לכאורה כי ניקוד פלילי כפי שהיה לנאשם בטרם גויס, היה מביא לאי גיוסו.

4. לאחר שקראתי את חומר הראיות, מצאתי לדחות את טענות ההגנה, נוכח התמונה הראייתית העולה מהתיק, כמפורט להלן:

א. הנאשם נקרא לגיוס לפי סעיף 12 לחוק שירות ביטחון [נוסח חדש], התשמ"ו-1986 (להלן- חוק שירות ביטחון), לאחר שלא התייצב למספר זימונים אליהם נקרא, כעולה מדו"ח זימונים למועמד, ומדו"ח סטטוסים.

ב. בנוסף, מתיעוד שיחות טלפון שנערך הן עם הנאשם, הן עם הוריו, עלה כי הנאשם היה מודע לחובת גיוסו. בשיחת טלפון עם אמו של הנאשם, מיום 27/01/14, צוין כי

נמסר לאם שעל הנאשם להתייצב ביום 02/02/14; בשיחה עם אביו של הנאשם, מיום 13/03/14, צוין כי הובהר לאב כי על הנאשם להתייצב עד תאריך 20/03/14.

ג. ביום 14/06/15 התייצב הנאשם בלשכת הגיוס, צוין כי הוא יודע שהוצא לו צו לפי סעיף 12, ותאריך גיוסו הוא 04/08/15, ואם לא יגיע לגיוס ייחשב משתמט ויעבור לטיפול המשטרה הצבאית.

ד. בתיק קיים העתק צו, אשר קרא לנאשם להתגייס לשירות ביטחון לפי סעיף 12, ביום 4/8/2015, ונשלח לכתובתו הרשומה והמעודכנת של הנאשם במשרד הפנים (רחוב XXX, דירה XXX, גדרה), כאשר מועד הדפסת הצו לפי הרשום בו הוא 24/04/14, וקיימת מדבקת אישור שליחת דואר רשום לכתובתו של הנאשם מיום 28/04/14.

ה. בתיק מסמכי בדיקה בטרם הכרזת הנאשם כמשתמט, בהם מצוין כי הנאשם מודע לגיוסו, בעל רישום פלילי 800 בגין גניבה ונזק לרכוש, וצוין כי נוצר קשר עם אמו של המלש"ב, אשר טענה שבנה לא מעוניין להתגייס והיא מודעת לכך. בהמשך, אושר גיוסו של הנאשם לפי סעיף 12 לחוק שירות ביטחון בהחלטת הפוקד יובל יום טוב.

ו. הנאשם לא התייצב ליום גיוסו, 04/08/15, ורק ביום 27/07/16 התגייס, הועמד לדין משמעתי בגין השתמטות, ובטופס 630 מיום 27/07/16 הודה הנאשם באשמה ומסר כי לא יכול היה להגיע לצבא, כי הוא צריך לדאוג לעצמו, הוא לא בקשר עם ההורים, לא גר בבית והוא חי אצל חבר.

5. אמנם, חומר הראיות אינו כולל תעודת עובד ציבור ברורה המצביעה על שליחת צו גיוס לנאשם, אך מצבר הראיות שפורט לעיל, עולה מודעות מלאה של הנאשם לחובת גיוסו, וזאת לאחר שהוצא לו צו גיוס לפי סעיף 12, בהמשך לאי שיתוף פעולה מצדו, ולאחר שהופעל שיקול דעת פרטני של פוקד בטרם הוצאת צו הגיוס האמור, גם אם זה התבסס על נתונים שאספו גורמים אחרים בלשכת הגיוס (ע"מ 74/18 טור' ק' נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 14 (2018)), לאחר שנשקלו נתוניו של הנאשם, לרבות יצירת קשר עם הנאשם ועם הוריו (ראו ע"מ 75/17 טור' נ' נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 23 (2017) (להלן – עניין נ')).

6. לעניין טענת ההגנה, כי הנאשם היה מפוטר משירות ממילא, בשל הרישום הפלילי שהיה לו, מצאתי לקבוע הדברים הבאים:
ראשית, גם לפי "פק"ל לטיפול באוכלוסייה בעלת רישום פלילי" אליו הפנתה ההגנה, הרי שהפטור אינו אוטומטי, אלא נתון לשיקול דעת הגורם הרלוונטי בלשכת הגיוס (ראו פסקה 42 לעניין נ', שם נקבע כי "אין להסכין עם טענת ההגנה, שלפיה, לו היה

המערער מגיש בקשה מסודרת, כנדרש על פי החוק, היה מועד גיוסו נדחה ולפיכך, היעדרותו היא טכנית ואינה בעלת מאפיינים פליליים").

שנית, על פי פלט הרישום הפלילי של הנאשם עלה כי במועד הגיוס אליו נקרא הנאשם, 04/08/15, לא היו לנאשם כלל תיקים פליליים פתוחים, משהתיקים שנפתחו נגדו ב-2012, נסגרו ב-14/12/14 וב-19/03/14, מחוסר עניין לציבור וחוסר ראיות, והתיקים האחרים, נפתחו רק לאחר המועד אליו נקרא הנאשם לגיוס, כאשר תיק אחד שנפתח ב-22/11/15 נסגר בשל חוסר עניין לציבור ביום 01/12/15, וכך גם התיק שנפתח ביום 07/09/18, נסגר ביום 09/09/18, בשל אותה עילה. כיום, עומד לחובת הנאשם תיק פלילי אחד בלבד שנפתח ביום 22/02/18.

שלישית-ביום 13/11/18 החליט סגן מפקד מיטב לגיוס לפטור את הנאשם משירות בגין התנהגות רעה, ולא בגין רישום פלילי, כאשר מצוין בסיכום הריאיון שהנאשם אינו מעוניין להתגייס.

7. עיון באמרתו של הנאשם מיום 25/10/18 מגלה כי הנאשם מסר שהוא היה מודע לחובת התייצבותו לשירות צבאי, וביצע את ההיעדרות מהשירות בשל קשיים במשפחה ובעבודה, "לא מצאתי את עצמי, התרגלתי לברוח".

8. מכל האמור לעיל, עולה לכאורה תמונה לפיה הנאשם נקרא כדין לשירות ביטחון לפי סעיף 12 לחוק שירות ביטחון, לאחר שלא שיתף פעולה ולא התייצב לזימונים אליהם נקרא, וכי לא היה מקום לפטור את הנאשם בגין רישום פלילי, הן בשל העובדה כי לא התייצב ולא נתן אפשרות אמיתית לגורמי הצבא לבחון את עניינו ונתוניו באופן מלא (ראו ע"מ 54/12 התובע הצבאי הראשי נ' טור' ב' (2012)), הן בשל העובדה כי אף לפי הקריטריונים אליהם הפנתה ההגנה, לא היה זכאי הנאשם לפטור אוטומטי מחמת רישום פלילי, ולבסוף בשל העובדה כי על פי המרשם הפלילי של הנאשם, במועד גיוסו של הנאשם לא היו תלויים ועומדים כנגדו תיקים פליליים פתוחים.

9. הנה כי כן, טענת ההגנה העיקרית, שמהותה בטלות חוקיות גיוסו של הנאשם, משבמועד הגיוס היה בעל רישום פלילי שהיה מביא לפיטוריו מן השירות – אין בה ממש, משלא העמיד הנאשם את עצמו לרשות גורמי הצבא, לשם בחינת עניינו, לרבות עניין רישומו הפלילי, והשלכותיו על גיוסו לצה"ל.

טענת ההגנה האמורה שבה ונבחנה על ידי בית הדין הצבאי לערעורים, אשר קבע נכוחה –

"משבחר המערער שלא ליטול הזדמנויות אלו, אין לו להלין על כי לא רואיין על-ידי סגן מפקד מיטב, טרם הוחלט על גיוסו לצה"ל" (ע"מ 21/17 טור' ס' נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 9 (2017)).

10. בשים לב לאמור לעיל, ניתן לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, שיש בה כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירה בה הואשם-היעדר מהשירות שלא ברשות.
11. תקופת היעדרותו הממושכת של הנאשם מן השירות, **למעלה משנתיים**, כאשר בעברו השתמטות, עליה נתן את הדין בהליך משמעותי, מקימה עילות מעצר מובהקות. אמנם, עילת המעצר המניעתית, שמהותה מניעת היעדרות נוספת, אינה מתקיימת, משהנאשם פוטר משירות. כמו כן, נוכח פיטורי הנאשם מהשירות, נחלשת עילת המסוכנות הצבאית שמשמעותה חשש ממשי לפגיעה במשמעת הצבא. עם זאת, עומדת על כנה, במלוא עוזה, עילת המעצר שמהותה חשש להימלטות מאימת הדין (ע"מ 15/97 טור' ד' נ' **התובע הצבאי הראשי** (1997), ע"מ 25/17 טור' ב' נ' **התובע הצבאי הראשי** (2017), ע"מ 60/18 טור' ד' נ' **התובע הצבאי הראשי**, פסקה 25 (2018)).
12. נוכח דבריו של הנאשם באמרתו, "**התרגלתי לברוח**", הרי שלא ניתן להלום את עילת המעצר שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין, על דרך של חלופת מעצר.
13. אשר על כן, הנני מורה על הארכת מעצרו הסגור של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.
14. התיק נקבע לישיבת הקראה בפני דן יחיד עריקים ביום 18.11.2018 בשעה 09:00.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

ניתנה היום, 15.11.2018, ז' בכסלו התשע"ט, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

סגן הנשיאה